

65de Møde.

Onsdag den 10. Januar 1940 Kl. 13³⁰.

Formanden: Paa Aarets første Dag overbragte Landstingets Formand og jeg Hans Majestæt Kongen Rigsdagens Ønsker om et godt og lykkeligere Nytaar.

Kongen bad os bringe Rigsdagens Medlemmer en Genhilsen og Tak med Ønsket og Haabet om fredelige Arbejdsvilkaar for Rigsdagen, saaledes at den kan løse sine mange og vanskelige Opgaver til Gavn for Folk og Land.

(Tingets Medlemmer paahørte staaende Formandens Udtalelse).

Finansudvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941. Eksemplarer af Betænkningen samt Listen over Ændringsforslagene er omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udbetaling af Hædersgave til danske Sømands og Fiskeres efterladte.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2713; Forelæggelsen i Tidenden Sp. 1984).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærhøl): Det er maaske ikke nogen Tilfældighed, at Venstre, der i fremtrædende Grad repræsenterer Landbruget, føler sig i Taknemmelighedsgæld til Søfolkene, der sørger for, at Landbruget kan faa afsat sine Produkter til vor store Aftager mod Vest. Jeg har vel saa Lov til at antage, at Venstre ogsaa vil yde Støtte, naar der maatte fremkomme andre Forslag til Gavn

for Søfolkene; jeg tænker her bl. a. paa Spørgsmaalet om Arbejdstiden om Bord.

Det Forslag, som her er til Behandling, synes dog mere at være et Resultat af en pludselig Indskydelse end et Forslag, der er tilvejebragt efter moden Overvejelse. Forslaget forekommer mindre vel gennemtænkt og trænger i hvert Fald til en omhyggelig Behandling i et Udvalg. Jeg skal senere begrunde dette nærmere.

Tanken, der ligger til Grund for Forslaget, har jo været fremme under den for nylig afsluttede Finanslovdebat, under hvilken Spørgsmaalet om at yde en Hædersgave til danske Sømands og Fiskeres efterladte blev gjort til Genstand for Omtale at det ærede Medlem Hr. Brorsen. Som jeg nævnte under Finanslovdebatten, vil Regeringen ikke have noget imod at optage til Overvejelse det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste, og som nu har fundet Udtryk i det Lovforslag, der foreligger til Behandling i Dag, naar det kan faa en Udformning, som tager de mange Tilfælde, der kan opstaa, i Betragtning, saaledes at det bliver muligt at administrere Loven i Praksis, uden at der opstaar alt for mange Tvivlstilfælde.

I øvrigt faar man Indtryk af, at Forslagsstillerne har kendt for lidt til, hvorledes de forsikringsmæssige og andre Vilkaar for Søens Folk og deres efterladte stiller sig. Jeg vil gerne bemærke, at jeg mere end nogen anden er rede til at yde den allerstørste Anerkendelse af den Indsats, som de danske Søfolk yder under Krigssituationen, hvor de med daglig Fare for deres Liv yder deres Bidrag til, at den danske Skibsfart kan gaa sin Gang, saaledes at vore Tilførsler kan opretholdes og vor Eksport naa frem til Bestemmelsesstederne. Jeg tror, man tør sige, at den Funktion, der paahviler den danske Skibsfart under de nuværende Forhold, er blandt de allervigtigste i den Kreds af Faktorer, der er nødvendige for, at vort Land kan komme igennem denne Ufredens Tid.

At den Gerning, som her øves af de danske Sømand, er af særlig Betydning og kræver en særlig Godtgørelse, er erkendt saavel af Redere som af det danske Samfund som saadant. Jeg minder her om de Overenskomster, der er afsluttet mellem Søfartsorganisationerne og Rederne, hvor-